

§ 43 Diakonens vigningslöften och antal diakoner i pastorat

EMMA HEDLUNDH:

Ordförande, alla ni övriga! Jag talar för utskottet och vill börja med att yrka bifall till utskottets förslag, som innebär att avslå motionerna 2014:10 och 2014:37. I betänkandet behandlas dels ett förslag om förändring av diakonernas vigningslöften, dels ett förslag om en reglering i kyrkoordningen som betyder att antalet diakoner i ett pastorat ska fastställas av stiftsstyrelsen.

När det gäller vigningslöfterna är de i stort desamma för uppdragen inom vigningstjänsten. I enlighet med Läronämndens yttrande menar utskottet att man inte bör göra en översyn eller en förändring av endast ett löfte, utan att man i så fall behöver behandla alla tre ordningarna vid samma tillfälle. I anslutning till det här vill jag då säga att Gudstjänstutskottet föreslår bifall till motion 2014:49, som handlar om att kyrkohandbokens andra del där just vigningsordningarna bland annat finns, ska revideras när del ett av kyrkohandboken väl är antagen. Om vi senare röstar i enlighet med Gudstjänstutskottets förslag i det ärendet innebär ju det i praktiken att motionärernas önskan kan tillgodoses.

När det gäller antalet diakoner i ett pastorat är det en fråga som ur olika perspektiv återkommer här i kyrkomötet med viss regelbundenhet. Nu behandlar vi den för femte gången på åtta år. Att det vore önskvärt med minst en diakon i varje pastorat eller församling är det nog ingen av oss som vill säga emot, men den faktiska ekonomiska situationen, inte minst i de många små församlingar och pastorat som finns i Svenska kyrkan, tillåter inte att det här skulle kunna regleras i kyrkoordningen. Det måste också vara den lokala nivåns ansvar att ständigt reflektera kring hur det diakonala arbetet ska se ut. Här kan naturligtvis stiften finnas med och bör finnas med, särskilt i arbetet med församlingsinstruktionerna, men det är inte stiftets uppgift att tala om vilka befattningar som ska inrättas på lokal nivå.

Alltså bifall till utskottets hemställan.

ELISABETH RYDSTRÖM:

Ordförande, ledamöter, biskopar! Som verksam i Stockholms stift känner jag mig för tillfället marinerad inifrån och ut av ett bibelord ur Jakobs brev: ”Gör inte skillnad på människor.” Det råkar också vara biskop Brunnes valspråk. Detta genomsyrar mig i stort och i smått, men också när jag läser motioner och betänkanden till kyrkomötet. Jag har inget yrkande, utan jag vill göra kyrkomötet uppmärksam på några saker.

I betänkandet från Tillsyns- och uppdragsutskottet kan man läsa – precis också som Emma sa – att väl inte är någon tvekan om att man verkligen vill ha diakoner i pastoraten. Sedan följer en lång, lång motivering om varför detta inte kan regleras i kyrkoordningen. Utskottet talar också mycket utförligt om varför prästtjänsterna ska regleras, och det är inget konstigt med det. Vi förstår väl alla att vi måste ha präster i våra församlingar och pastorat, men det pratas om som om det var den enda yrkesgruppen som finns reglerad. Däremot framgår det inga argument som jag kan hitta någonstans varför en annan yrkesgrupp också finns reglerad i kyrkoordningen, nämligen kyrkomusikerna. Det står i 34 kap. § 1 att det ska finnas en kyrkomusiker, en organist eller kantor, i varje församling.

Många av de här argumenten som används för att motivera varför diakontjänsten inte ska regleras kan även användas för kyrkomusikerna. Tro nu för all del inte att jag är emot någon musik i kyrkan eller i församlingarna. Jag är inte emot kyrkomusiker heller. Vi behöver dem också, men det ska inte vara sådan skillnad.

Måndagen den 17 november 2014

Anföranden

Jag kan dock se ett bekymmer framledes och kanske även nu, att det ska regleras så att en organist eller kantor ska finnas i varje församling nu när vi har de nya pastoraten. Tack för ordet.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 84.